

ДИРЕКТИВА 93/15/ЕИО НА СЪВЕТА

от 5 април 1993 година

относно хармонизиране на разпоредбите, свързани с пускането на пазара и надзора на взривни вещества с гражданско предназначение

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 100 а от него,

като взе предвид предложението на Комисията¹,

в сътрудничество с Европейския парламент²,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет³,

като взе предвид, че член 8а от Договора предвижда, че вътрешният пазар трябва да се изгради не по-късно от 31 декември 1992 г.; като взе предвид, че вътрешният трябва да обхваща пространство без вътрешни граници, в което свободното движение на стоки, хора, услуги и капитали е гарантирано в съответствие с разпоредбите на Договора,

като взе предвид, че член 100, параграф 3 от Договора предвижда, че Комисията, в своите предложения относно безопасността, ще вземе като основа едно високо ниво на защита,

като взе предвид, че свободното движение на стоки предполага, че са изпълнени определени основни условия; като взе предвид, че, по-специално, свободното движение на взривни вещества изисква хармонизиране на законодателствата в областта на пускането на взривните вещества на пазара,

като има предвид, че взривните вещества с гражданско предназначение са регламентирани от подробни национални разпоредби, главно в областта на изискванията за безопасност и сигурност; като има предвид, че тези национални разпоредби предвиждат, че разрешенията за пускане на пазара се предоставят, само когато взривните вещества са преминали задоволителна серия от проверки;

като има предвид, че хармонизирането на разпоредбите, уреждащи пускането на такива взривни вещества на пазара, предполага хармонизирането на различните национални разпоредби, за да се гарантира свободното движение

¹ ОВ С 121, 13.5.1992 г., стр. 19.

² ОВ С 305, 23.11.1992 г., стр. 128; и ОВ С 115, 26.4.1993 г.

³ ОВ С 313, 30.11.1992 г., стр. 13.

на тези продукти, без да се занижават оптималните нива на безопасност и сигурност;

като има предвид, че настоящата директива определя само съществени изисквания, които трябва да се бъдат спазени при пробите за съответствие на взривните вещества; като има предвид, че за да се улесни процесът на демонстриране на съответствие със съществени изисквания, би било много полезно да се правят следващи стъпки по отношение на хармонизираните на европейско ниво стандарти, свързани *inter alia*, с методите за проба на взривните вещества; като има предвид, че такива стандарти не съществуват в настоящия момент;

като има предвид, че хармонизираните на европейско ниво стандарти са изготвени от частно правни органи и трябва да запазят своя статут на текстове с незадължителен характер; като има предвид, че в тази връзка Европейският комитет по стандартизация (CEN) е бил признат като един от двата органа, компетентни да приемат хармонизирани стандарти в съответствие с общите насоки за сътрудничество между Комисията и CEN и Cenelec, ратифицирани на 13 ноември 1984 г.; като има предвид, че по смисъла на директива “хармонизиран стандарт” означава текст, съдържащ технически спецификации, приет от CEN, по пълномощие, възложено от Комисията, в съответствие с Директива 83/189/ЕИО на Съвета от 28 март 1983 г. относно установяване на процедура за предоставяне на информация в областта на техническите спецификации и разпоредби⁴, и при спазване на горните общи насоки;

като има предвид, че Съветът със своето Решение 90/683/ЕИО от 13 декември 1990 г. относно модулите за различните фази на процедурите за оценка на съответствието, предназначени за използване в хармонизираните от техническа гледна точка директиви⁵, въведе хармонизирани средства за прилагане на процедури за оценка на съответствието; като има предвид, че прилагането на тези модули за взривни вещества ще направи възможно определянето на отговорността на производителите и на отговорните за прилагането на процедурите за оценка на съответствието органи, като се отчита естеството на въпросните взривни вещества;

като има предвид, че по отношение на безопасността, правилата в областта на транспорта на взривни вещества са уредени от международните конвенции и споразумения; като има предвид, че на международно равнище съществуват препоръки на Организацията на Обединените нации относно транспорта на опасни стоки (включително на взривни вещества), чийто обхват на приложение излиза извън рамките на Общността; като има предвид, че като последица от това настоящата директива не се отнася до транспортните правила;

като има предвид, че пиротехническите изделия изискват приемането на подходящи мерки за гарантиране на защитата на потребителите и за

⁴ ОВ L 109, 26.4.1983 г., стр. 8. Директива, последно изменена с Решение 90/230/ЕИО на Комисията (ОВ L 128, 18.5.1990 г., стр. 15).

⁵ ОВ L 380, 31.12.1990 г., стр. 13

безопасността на населението; като има предвид, че в тази област се планира приемането на допълнителна директива;

като има предвид, че определянето на продуктите, обхванати от настоящата директива, трябва да се основава на определянето на тези продукти, както са посочени в горните препоръки;

като има предвид, че предметът на настоящата директива обхваща боеприпаси, но само по отношение на правилата, уреждащи контрола върху трансфера и свързаните с тях разпоредби; като има предвид, че тъй като боеприпасите се прехвърлят при условия, сходни с тези, които се прилагат за оръжията, трансферите на боеприпаси трябва да се уреждат от разпоредбите, сходни с тези, които се прилагат за оръжията, както е посочено в Директива 91/477/ЕИО от 18 юни 1991 г. относно контрола по придобиването и притежаването на оръжия⁶;

като има предвид, че също така трябва да се опазват здравето и безопасността на работниците, които произвеждат или използват взривни вещества; като има предвид, че в процес на изготвяне е директива, която урежда, *inter alia*, въпросите за здравето и безопасността на работниците, участващи в дейности, свързани с производството, съхранението и използването на взривни вещества;

като има предвид, че е подходящо в случай на сериозна заплаха или атака върху публичното здраве поради незаконно притежаване или използване на взривни вещества и боеприпаси, попадащи в обхвата на настоящата директива, да се позволи на държавите-членки да дерогират при определени условия разпоредбите на настоящата директива с оглед на трансфера;

като има предвид, най-накрая, че е съществено да се създадат механизми за административно сътрудничество; като има предвид, че е уместно в тази връзка за компетентните органи да основават своя подход на Регламент (ЕИО) № 1468/81 на Съвета от 19 май 1981 г. относно взаимната помощ между административните органи на държавите-членки и сътрудничеството между тях и Комисията, за да се осигури правилното прилагане на законодателството в областта на митниците или селското стопанство⁷;

като има предвид, че настоящата директива не засяга правомощието на държавите-членки да вземат мерки с оглед предотвратяване на незаконната търговия с взривни вещества и боеприпаси,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

РАЗДЕЛ 1

Общи разпоредби

⁶ ОВ L 256, 13.9.1991 г.

⁷ ОВ L 144, 2.6.1981 г., стр. 1. Регламент, изменен с Регламент (ЕИО) № 945/87 (ОВ L 90, 2.4.1987 г., стр. 4).

Член 1

1. Предмет на настоящата директива са взривните вещества, описани в параграф 2.
2. “Взривни вещества” означава материали и предмети, които спадат към клас 1 от препоръките на ООН за транспорт на опасни стоки.
3. Настоящата директива не се прилага за:
 - взривни вещества, вкл. боеприпасите, предназначени за въоръжените сили или полицията според законодателството на страната,
 - пиротехнически средства,
 - боеприпаси, освен предвиденото в членове 10, 11, 12, 13, 17, 18 и 19.
4. За целите на настоящата директива
 - “препоръки на ООН” означава: препоръките на Експертната комисия на ООН за транспорт на опасни стоки, публикувани в “Оранжевата книга” на ООН, изменени към датата на приемане на настоящата директива;
 - “безопасност” означава: предотвратяване на аварии, и преодоляване на последствията;
 - “сигурност” означава: предотвратяване на употреба, която противоречи на законовите и подзаконовите разпоредби,
 - “дилър” означава: всяко физическо или юридическо лице, което се занимава изцяло или частично с производство, търговия, обмен, наемане, ремонт или конверсия на огнестрелни оръжия или боеприпаси,
 - “одобрение” означава взето решение, което позволява предвиден трансфер на взривни вещества в рамките на Общността,
 - “предприятие в сектор взривни вещества” означава: всяко физическо или юридическо лице, което притежава лиценз или разрешение, което му дава право да се занимава с производство, съхранение, употреба, трансфер или търговия със взривни вещества,
 - “пускане на пазара” означава всяко първо пласиране срещу заплащане или безплатно на взривни вещества, предмет на настоящата директива с оглед на пласмента им и/или използване на пазара на Общността,

- “трансфер” означава: всяко физическо движение на взривни вещества на територията на Общността, независимо от движенията в рамките на една и съща работна площадка,

5. Настоящата директива няма да бъде пречка за държавите-членки да определят някои субстанции, които не са предмет на настоящата директива като взривни вещества съгласно действащите национални закони и подзаконови разпоредби.

РАЗДЕЛ II

Хармонизиране на законодателствата в областта на взривните вещества

Член 2

1. Държавите-членки не могат да забраняват, ограничават или да пречат на пускането на взривни вещества на пазара, които са предмет на настоящата директива и които отговарят на изискванията на настоящата директива.
2. Държавите-членки вземат необходимите мерки, за да гарантират, че взривните вещества, предмет на настоящата директива, могат да се пускат на пазара, само ако те отговарят на всички условия на директивата, ако имат маркировката ЕО, съгласно описанието в член 7 и съответствието им е оценено съгласно процедурите, посочени в приложение II.
3. В случаите, когато взривните вещества, предмет на настоящата директива, са предмет и на други директиви, които обхващат други аспекти и предвиждат маркировка ЕО, в маркировката трябва да е посочено, че за горните продукти също се предполага, че отговарят на условията на другите директиви, които се отнасят за тях.

Член 3

Взривните вещества, предмет на настоящата директива трябва да отговарят на съществените изисквания на безопасност, изложени в приложение I, които се отнасят за тях.

Член 4

1. Държавите-членки следва да вземат предвид взривните вещества, включени в предмета на настоящата директива, които отговарят на съответните национални стандарти, транспониращи хармонизираните стандарти, позоваванията на които са публикувани в *Официален вестник на Европейските общности* и отговарят на съществените изисквания за безопасност, посочени в член 3. Държавите-членки публикуват позоваванията на националните стандарти, транспониращи тези хармонизирани стандарти.

2. Комисията предоставя някои специфични подробни данни за извършената работа в областта на хармонизираните стандарти в рамките на изпратения доклад в Европейския парламент и Съвета по прилагането на Директива 83/189/ЕИО и предвидени в член 11, параграф 2 от тази директива.

Член 5

Когато дадена държава-членка или Комисията счита, че хармонизираните стандарти, посочени в член 4, не отговарят напълно на съществените условия, предвидени в член 3, Комисията или съответната държава-членка следва да повдигнат въпроса в Постоянния комитет, създаден съгласно Директива 83/189/ЕИО, като изложи причините за това. Комисията незабавно дава становището си.

В светлината на становището на Комитета, Комисията информира държавите-членки за мерките, които трябва да се вземат относно стандартите и публикациите, посочени в член 4.

Член 6

1. Процедурите на атестация за съответствие на взривните вещества следва да бъдат или:

а) изследване тип ЕО /модул Б/, посочени в приложение II, част 1 и, по избор на производителя, или

- съответствие на типа /модул В/, посочен в приложение II, част 2,

- или процедура на качествен контрол за произведената продукция /модул Г/, съгласно приложение II, част 3,

- или процедура на качествен контрол за произведената продукция /модул Д/, съгласно приложение II, част 4,

- или проверка на продукта /модул Е/, съгласно приложение II, част 5 или

б) проверка на производствения блок, /модул Ж/, съгласно приложение II, част 6.

2. Държавите-членки уведомяват Комисията и другите държави-членки за органите, определени от тях да извършват оценка за съответствие, посочени по-горе заедно със специфичните задачи, възложени на тези органи, както и идентификационните номера, които са им определени от Комисията.

Комисията публикува в *Официален вестник на Европейските общности* списък на уведомените органи и техните идентификационни номера, както

и задачите, които са им възложени. Комисията следва да гарантира, че списъкът се актуализира редовно.

Държавите-членки следва да прилагат минималните критерии, посочени в приложение III, за оценка на органите, за които Комисията следва да бъде уведомена. Органите, които спазват критериите за оценка, залежали в съответните хармонизирани стандарти, се счита, че отговарят на съответните минимални критерии.

Ако някоя държава-членка, която е уведомила Комисията за даден орган установи, че той не отговаря вече на критериите, посочени в алинея втора, може да оттегли това уведомление. Тя незабавно уведомява другите държави-членки и Комисията.

Член 7

1. Маркировката ЕО трябва да се поставя на самите взривни вещества на видно място, да бъде четлива и да незаличима, а ако това е невъзможно, на закрепена идентификационна табелка, или ако и това е невъзможно, на опаковката. Идентификационната табелка трябва да бъде направена така, че да не може да се използва повторно.

Използваният модел за маркировка ЕО следва да бъде копие на този в приложение IV.

2. Забранява се всякава маркировка или надпис върху взривните вещества, които биха объркали трети лица относно значението и начина на изписване на маркировката ЕО. Всеки друг знак може да се поставя на взривно вещество, ако не бъде нарушена видимостта и четливостта а маркировката ЕО.
3. Без да се накърняват разпоредбите на член 8:

а) ако дадена държава-членка установи, че маркировката ЕО е поставена неправомерно, производителят, негов представител, или отговорното за пускането на въпросния продукт на пазара на ЕО лице, трябва да бъде задължен да възстанови продукта на пазара на ЕО съгласно изискванията за маркировка и да прекрати нарушението съобразно изискванията на държавите-членки.

б) в случай, че неизпълнението продължи, държавата-членка следва да вземе всички необходими мерки за ограничаване или забрана на продажбата на въпросния продукт или да гарантира, че той е изтеглен от пазара съгласно процедурата в член 8.

Член 8

1. Ако дадена държава-членка установи, че даден взривно вещество с маркировка ЕО, който се използва целесъобразно, може да застраши безопасността, тя незабавно взема всички необходими мерки за изтегляне на взривно вещество от пазара или за забраняване пускането му на пазара или свободното му движение.

Държавата-членка незабавно информира Комисията за такива мерки, като посочи причините за мерките, и по-специално, дали неспазването се дължи на:

- неспазване на съществени изисквания,
 - неправилно прилагане на стандартите,
 - недостатък на стандарта.
2. Комисията се консултира със заинтересованите страни в най-кратък срок. Ако след консултацията Комисията установи, че мерките са оправдани, трябва незабавно уведомява държавата-членка, която е поела инициативата, както и другите държави-членки. Ако след консултации Комисията установи, че мерките са нецелесъобразни, тя незабавно уведомява държавата-членка, която ги е взела.

В случай, че мерките, посочени в параграф 1, се основават на недостатъци на стандартите, Комисията трябва първо да се консултира със заинтересованите страни и в рамките на 2 месеца да повдигне въпроса пред Постоянния комитет, създаден с Директива 83/189/ЕИО, ако държавата-членка, която е взела мерките възнамерява да ги продължи и да инициира процедура, посочена в член 5.

3. Ако маркировката за спазване на изискванията на ЕО е поставена на взривно вещество, което не отговаря на изискванията, компетентната държава-членка взема необходимите мерки по отношение на лицето, което е поставило маркировката и уведомява Комисията и другите държави-членки.

РАЗДЕЛ III

Разпоредби за надзор на трансферите в рамките на Общността

Член 9

1. Трансферът на взривните вещества, предмет на настоящата директива, може да се осъществи само съгласно следните разпоредби.
2. Упражняваният контрол съгласно законодателството на Общността или националните законодателства при трансфер на взривни вещества, предмет на настоящия член, не следва повече да се упражнява като вътрешен

граничен контрол, а само като част от обикновената процедура по контрол, която се прилага в рамките на Общността, без всякаква дискриминация.

3. Получателят получава одобрение за трансфера на взривните вещества от компетентния орган на приемащата страна. Компетентният орган проверява дали получателят е юридически упълномощен да придобие взривни вещества, и дали притежава необходимите лицензи или разрешения. Лицето, отговарящо за трансфера, следва да уведоми компетентните власти на транзитните държави-членки или държавите-членки, през които ще преминат взривните вещества, или на тези, чието одобрение се изисква.
4. Ако дадена държава-членка счита, че има проблем с установяване на правото за придобиване на взривните вещества, посочени в параграф 3, тя препраща наличната информация по въпроса на Комисията, която незабавно повдига въпроса пред Комитета, съгласно член 12.
5. Ако компетентният орган на получателя одобри трансфера, той издава документ на получателя с цялата информация, посочена в параграф 7. Този документ трябва да придружава взривните вещества, до пристигането им на местоназначението. Той трябва да бъде представян при поискване от съответните компетентни органи. Получателят трябва да си запази копие от документа и да го представи за проверка на компетентния орган в страната на получателя при поискване.
6. Ако компетентният орган на държавата-членка счита, че не са необходими специални изисквания за сигурност, като посочените в параграф 5, взривните вещества могат да се транспортират на цялата или част от територията, без да бъде предоставена информация предварително, по смисъла на параграф 7. Компетентният орган на приемащата страна ще издаде одобрение за определен период, действието на което може да бъде спряно или то да бъде оттеглено по всяко време по убедителни причини.
7. Посоченият в параграф 5 документ, който трябва да придружава взривните вещества до пристигането им на местоназначението, се отнася само за горепосоченото одобрение.
8. Ако трансферът на взривните вещества трябва да се контролира специално, за да бъдат спазени специалните изисквания за сигурност на цялата или част от територията на някоя държава-членка, предварително трябва да се предостави следната информация от получателя на компетентния орган на получателя:
 - имената и адресите на съответните оператори; тази информация трябва да бъде достатъчно подробна, за да се осъществява връзка с операторите и да се получава потвърждение, че въпросните лица имат законно право да получат пратката,
 - броят взривни вещества, които ще бъдат транспортирани и количества,

- пълно описание на взривните вещества и средствата за идентификация, включително и идентификационния номер по ООН,
- ако взривните вещества трябва да бъдат пуснати на пазара, информация, дали отговарят на условията за това,
- средства за транспортиране и маршрут,
- приблизителни дати на заминаване и пристигане,
- при необходимост, точни входни и изходни пунктове в държавите-членки,

Компетентните органи на приемащата страна следва да проучат условията за трансфера, и по-специално изискванията за сигурност. Ако са изпълнени специалните изисквания за сигурност, се предоставя одобрение за трансфера. При транзитно преминаване през териториите на други държави-членки, тези държави следва по същия начин да проучат и одобряват трансфера, при същите условия.

9. Без оглед на обичайните проверки, които държавите-членки извършват на своя територия при изпращане на стоките по искане на съответните компетентни органи, получателите и операторите в сектор взривни вещества изпращат на властите на държавата-членка -изпращач и на държавата-членка на транзита цялата необходима информация за транспорта на стоките, с която разполагат.
10. Доставчикът не може да доставя взривни вещества, ако получателят не е получил необходимите разрешения за трансфера съгласно параграфи 3, 5, 6 и 7.

Член 10

1. Боеприпасите могат да се транспортират от една държава-членка в друга само съгласно установената в предходните параграфи процедура. Тези разпоредби важат само за трансфер на боеприпаси при условия на продажба – чрез поръчка по пощата.
2. Ако боеприпасите трябва да се транспортират в друга държава-членка, преди експедицията, съответното длъжностно лице следва да съобщи на държавата-членка, където се намират боеприпасите следното:
 - имената и адресите на лицето, което продава или транспортира боеприпасите, на лицето, което ги закупува или придобива, и при необходимост на собственика;
 - адреса, на който боеприпасите трябва да бъдат получени или транспортирани;

- количество на боеприпасите, които трябва да бъдат получени или транспортирани
- данни, които дават възможност за идентифициране на боеприпасите, както и указание, че боеприпасите са преминали през проверка съгласно Конвенцията от 1 юли 1969 г. за взаимното признаване на защитната маркировка върху леко стрелково оръжие;
- средства за транспорт;
- датата на експедиция и очаквана дата на пристигане.

Посочената информация в последните две тирета може да не бъде предоставяна, в случай на трансфер от един посредник на друг. Държавата-членка проучва условията на транспорта, и по-специално по отношение на безопасността. Ако такъв транспорт е разрешен от дадена държава-членка, в издадения от нея лиценз трябва да се включат всички данни, посочени в първата алинея. До пристигане на крайния пункт боеприпасите трябва да бъдат придружавани от лиценз, който трябва да се предоставя при всяко поискване от компетентните органи на държавите-членки.

3. Всяка държава-членка може да даде право на посредниците да транспортират боеприпаси от нейна територия до посредник, установен в друга държава-членка, без предварителното разрешение съгласно параграф 2. За целта трябва да издаде разрешение с 3-годишна валидност, което може да бъде отнето, или анулирано по основателни причини. До пристигане на крайния пункт боеприпасите трябва да бъдат придружавани от документ, съдържащ позоваване на това разрешение, което трябва да се предоставя при всяко поискване от компетентните органи на държавите-членки.

Преди да бъде извършен трансферът, посредникът уведомява компетентните органи на държавата-членка за всички данни, посочени в първата алинея на параграф 2.

4. Всяка държава-членка трябва да предостави на останалите списък на боеприпасите, които могат да бъдат транспортирани на територията ѝ, без нейното предварително съгласие.

Такива списъци с боеприпаси следва да бъдат предоставени на посредниците, които са получили разрешения за транспорт на боеприпаси, без предварително разрешение, съгласно процедурата, посочена в параграф 3.

5. Всяка държава-членка следва да предостави цялата полезна информация, с която разполага относно определените трансфери на боеприпаси на онази държава-членка, на територията на която е извършен трансферът.

Цялата информация, получавана от държавите-членки по посочената в настоящия член процедура, се предоставя не по-късно от съответните трансфери, до държавите-членки – получатели, и ако е целесъобразно, не по-късно от срока на доставка до държавата-членка на транзит.

Член 11

Чрез дерогация от член 9, параграфи 3, 5, 6 и 7 и член 10 дадена държава-членка в случай на сериозни заплахи или атаки за обществената сигурност, причинени чрез незаконно притежаване или използване на взривните вещества или боеприпасите, предмет на настоящата директива, може да вземе всички необходими мерки относно трансфера на взривните вещества или боеприпасите, за да се предотврати незаконното им притежаване или употреба.

Тези мерки трябва да зачитат принципа на пропорционалност. Те не трябва да представляват нито средство за произволна дискриминация, нито скрито ограничаване на търговските взаимоотношения между държавите-членки.

Всяка държава-членка, която предприема такива мерки, следва незабавно да уведоми за това Комисията, а Комисията уведомява за това държавите-членки.

РАЗДЕЛ IV

Други разпоредби

Член 12

1. Държавите-членки създават мрежа за обмен на информация за изпълнението на членове 9 и 10. Те уведомяват останалите държави-членки и Комисията за националните органи, отговарящи за изпращане или получаване на информация и за прилагане на процедурите, посочени в членове 9 и 10.
2. За прилагане на настоящата директива, според случая се прилагат разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 1468/81 и по-специално онези, които се отнасят до конфиденциалността.

Член 13

1. Комисията се подпомага от комитет, който се състои от представители на държавите-членки, а нейн председател е представител на Комисията. Комитетът проучва всеки въпрос, свързан с прилагането на настоящата директива, повдигнат от председателя, или по собствена инициатива или по искане на представител на дадена държава-членка.
2. Представителят на Комисията следва да предостави на комитета проект за мерките, които трябва да бъдат взети. Комитетът дава становището си по

проекта, в рамките на срока, поставен от председателя относно спешността на въпроса. Становището се приема с мнозинство съгласно член 148, параграф 2 от Договора в случай на решения, които Съветът следва да вземе по предложение на Комисията. Гласовете на представителите на държавите-членки в комитета следва да бъдат претеглени, по начина, изложен в този член. Председателят не гласува.

Комисията взема мерки, които прилага незабавно. Обаче, ако тези мерки не отговарят на мнението на комитета, те трябва да бъдат предоставени незабавно от Комисията на Съвета. В този случай Комисията отлага прилагането на взетите мерки за срок от три месеца от датата на съобщението.

Съветът може с квалифицирано мнозинство да вземе различно решение в рамките на срока, посочен във втората алинея.

3. Посочената в параграф 2 процедура се спазва, като се отчитат и измененията на препоръките на ООН в бъдеще.

Член 14

Държавите-членки държат на разположение на другите държави-членки и на Комисията актуализираната информация относно предприятията от сектор взривни вещества, разполагащи с лицензи или разрешения съгласно член 1, параграф 4.

Държавите-членки се уверяват дали тези предприятия разполагат със система за контрол на взривните вещества, с която взривните вещества могат да бъдат идентифицирани по всяко време. Условието за прилагане на тази алинея се прилага в съответствие с процедурата на комитета по член 13.

Предприятията в сектор взривни вещества трябва да поддържат архив на сделките си, който е условие за изпълнение на задълженията им по настоящия член.

Посочените в настоящия член документи трябва да се съхраняват най-малко 3 години след края на календарната година, когато е сключена вписаната сделката, дори и ако предприятието е прекратило търговската си дейност. Те трябва да бъдат на разположение за инспекция незабавно по искане на компетентните органи.

Член 15

Държавите-членки гарантират, че взривните вещества имат необходимата маркировка.

Член 16

Когато дадена държава-членка издава лиценз или разрешение за производство на взривни вещества, тя по-специално проверява дали отговорните лица могат да изпълнят поетите от тях технически задължения.

РАЗДЕЛ V

Заключителни разпоредби

Член 17

Всяка държава-членка определя какви неустойки ще прилага при нарушаване на условията, за изпълнение на настоящата директива. Неустойките трябва да бъдат достатъчни за насърчаване на изпълнението на условията.

Всяка държава-членка приема според своето национално законодателство необходимите мерки, за да даде възможност на компетентните власти да изземат всеки продукт, предмет на настоящата директива, ако има достатъчно доказателства, че продуктът е незаконно придобит, използван или търгуван.

Член 19

1. Държавите-членки въвеждат в действие разпоредбите, които са необходими, за да се съобразят с членове 9, 10, 11, 12, 13 и 14 преди 30 септември 1993 г.
2. Държавите-членки приемат и публикуват до 30 юни 1994 г. законовите, подзаконови и административни разпоредби, които са необходими, за да се съобразят с разпоредбите, различни от посочените в параграф 1. Те уведомяват незабавно Комисията за това.

Разпоредбите се прилагат, считано от 1 януари 1995 г.

3. Когато държавите-членки приемат разпоредбите, посочени в параграфи 1 и 2, тези разпоредби съдържат позоваване на тази директива или трябва да бъдат придружавани от такова позоваване при официалното им публикуване. Начините на това позоваване се определят от държавите-членки.
4. До 31 декември 2002 г., обаче, държавите-членки позволяват пускане на взривни вещества на пазара, в съответствие с действащите преди 31 декември 1994 г. на тяхна територия разпоредби от националното законодателство.

5. Държавите-членки съобщават на Комисията разпоредбите от националното законодателство, които приемат в приложното поле на настоящата директива.

Член 20

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Люксембург на 5 април 1993 година.

За Съвета:

Председател

J. TROEJBOG

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ОСНОВНИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА БЕЗОПАСНОСТ

I. Общи изисквания

1. Всяко взривно вещество трябва да бъде проектирано, произведено и доставено по начин, който представлява минимален риск за безопасността на живота и здравето на хората, както и да предотвратява всякакви вреди за имоти и околната среда при нормални, предвидими условия, и по-специално по отношение на правилата за безопасност и стандартните практики до срока на годност включително.
2. Всяко взривно вещество трябва да притежава характеристиките, определени от производителя с цел гарантиране на максимална сигурност и надеждност.
- 3.
4. Всяко взривно вещество трябва да бъде проектирано и произведено по такъв начин, че когато се използват подходящи методи, да може да се обезврежда по начин, по който се намаляват до минимум вредите за околната среда.

II. Специални изисквания

1. При необходимост трябва да се вземат предвид следните характеристики и информация, като минимум. Всяко взривно вещество трябва да бъде изпитвано при работни условия. При невъзможност да бъдат извършени в лаборатория, тестове трябва да бъдат проведени при условията, в които то ще се използва.
 - а) Конструкция и технически характеристики, включително химически състав, степен на смесване, размери и гранулометрия.
 - б) Физическа и химическа устойчивост при всякакви екологични условия, на които могат да бъдат изложени.
 - в) Чувствителност на удар и триене.
 - г) Съвместимост на всички компоненти, по отношение на тяхната физическа и химическа устойчивост.
 - д) Химическа чистота на взривно вещество.
 - е) Съпротивление на взривно вещество срещу въздействие на вода, ако ще бъде използвано във влажна и мокра среда, където водата може да окаже вредно влияние върху безопасността и надеждността.

ж) Устойчивост на ниски и високи температури, ако взривното вещество ще бъде съхранявано или използвано при такива температури и охлаждането или нагряването на взривно вещество или негов компонент могат да окажат вредно влияние на безопасността или надеждността им.

з) Годност за употреба при опасни условия (например гърмящ газ, горещи маси, и.т.н.), ако взривното вещество ще бъде използвано при такива условия.

и) Мерки за сигурност за предотвратяване на неумишлено или преждевременно запалване или задействане.

й) Правилна употреба и натоварване на взривното вещество, когато се използва по предназначение.

к) Подходящи инструкции, и при необходимост, маркировка за безопасна обработка, съхранение, употреба и обезвреждане на официалния език или езици на приемащата държава-членка.

л) Устойчивост на взривното вещество, покритието му или други компоненти срещу влошаване на качествата по време на съхранението до датата на валидност, посочена от производителя.

м) Спецификация на всички уреди и принадлежност, необходими за надеждна употреба на взривното вещество.

2. Различните групи взривни вещества трябва да отговарят на следните изисквания като минимум:

А. Бризантни взривни вещества /ВВ/

а) Предложеният начален метод трябва да гарантира безопасна, надеждна и цялостна детонация или дефлагация на бризантните ВВ. Специално за черен барут, трябва да се проверява капацитета по отношение на дефлагацията.

б) Бризантните ВВ във вид на патрони трябва да предават взрива безопасно и надеждно от единия край на трасето на патрона до другия.

в) Образуваните газове от бризантните ВВ, предназначени за подземна употреба могат да съдържат въглероден окис, азотни газове, други газове, изпарения или твърди частици във въздуха, само в количества, които не застрашават здравето при нормални условия на работа.

Б. Детониращи шнурове, стопяеми предпазители, запалителни шнурове и свръхзвукови аеродинамични тръби

а) Покритията на детониращите шнурове, стопяемите предпазители и запалителните шнурове трябва да имат съответната механична якост и да предпазват пълнежа на взривните вещества, когато се излагат на нормално механично напрежение.

б) Времето на горене на всеки стопяем предпазител трябва да бъде посочено и спазвано.

в) Детониращите шнурове трябва да могат да бъдат запалвани надеждно, да имат достатъчни възможности за запалване и да отговарят на изискванията за съхранение дори при специални климатични условия.

В. Детонатори /вкл. детонатори със забавено действие/ и релета.

а) Детонаторите трябва надеждно да задействат взрива на бризантните ВВ, които са предназначени да бъдат използвани заедно с тях при всякакви възможни условия.

б) Релетата трябва да могат да бъдат задействани надеждно.

в) Влагата не трябва да пречи на възможностите за задействане.

г) Времето за забавяне на детонаторите със забавено действие трябва да е унифицирано, за да осигури възможност за застъпване на времената за забавяне.

д) Електрическите характеристики на електрическите детонатори трябва да бъдат написани на опаковките /напр. съпротивление, и.т.н./.

е) Жиците на електрическите детонатори трябва да имат достатъчна изолация и механична якост, вкл. стабилна връзка с детонатора, според предназначението.

Г. Горива и реактивни горива

а) Тези материали не трябва да се взривяват когато се използват по предназначение.

б) Горивата /напр. на база нитроцелулоза/ трябва да са устойчиви срещу разпадане, ако е необходимо.

в) Твърдото реактивно гориво, когато е в сгъстен вид или на отливки, не трябва да съдържа пукнатини или газови мехурчета, които пречат на работата им.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

I. МОДУЛ Б: Изпитване на тип ЕО

1. В този модул се описва част от процедурата, с която уведоменият орган удостоверява, че дадена мостра от производството отговаря на съответните изисквания на директивата.
2. Изпитва нето на тип ЕО се прилага от производителя или упълномощен от него представител в рамките на Общността чрез избрано от него орган:

Заявлението трябва да съдържа:

- името и адреса на производителя, и ако молбата е подадена от упълномощен представител, и неговото име и адрес,
- писмена декларация, че не е подадена молба пред друг орган,
- техническа документация, както е описано в член 3

Подателят трябва да предостави на съответния орган мостра от продукта, наричан накратко "тип". Органът може да поиска още мостри, при необходимост за изпълнение на тестовата програма.

3. Техническата документация трябва да дава възможност за спазване на изискванията на директивата, които ще бъдат оценявани. Ако е свързано с оценката, те трябва да обхващат проекта, производството и експлоатацията на уреда и да съдържат:

- общо описание на типа
- принципен проект, производствени чертежи и диаграми на компонентите, монтажни възли, вериги, и.т.н.
- необходимите описания и пояснения за разбиране на чертежите и диаграмите, както и за изработването на продукта
- списък на стандартите, посочен в член 4, прилагани изцяло или частично, и описания на взетите решения, за спазване на съществените изисквания на директивата, ако не са приложени стандартите посочени в член 5
- резултатите от направените изчисления по проектите, проведените изпитвания, и.т.н.
- отчети от тестовете.

4. Уведоменият орган трябва да:

- 4.1. проучи техническата документация, да се увери, че даденият тип е произведен в съответствие с тези документи, и да определи елементите, които са проектирани в съответствие с условията на стандартите,

посочени в член 4, както и компонентите, които са проектирани, без прилагане на условията на стандартите.

- 4.2. проведе или да е провело съответните изпитвания и тестове с цел да провери в случай, че не са приложени стандартите, посочени в член 4, дали решенията взети от производителя отговарят на съществените изисквания на директивата
 - 4.3. проведе или да е провело съответните изпитвания и тестове с цел да провери ако производителят е избрал съответните стандарти, дали ги е приложил
 - 4.4. се договори с кандидата за мястото, където ще се проведат изпитванията и тестовите
5. Ако типът отговаря на изискванията на директивата, уведоменото ведомство издава на кандидата сертификат на ЕО за изпитване на тип, който съдържа името и адреса на производителя, заключението от изпитването и данните, необходими за определяне на одобрения тип.

Към сертификата е приложен списък на съответните части от техническа документация, като органът запазва копие от него.

Ако производителят, или упълномощен от него представител, установен в Общността, получи отказ на сертификат за типа, уведоменият орган трябва да изложи убедителни причини за този отказ.

Трябва да се осигури и възможност за апелативно обжалване.

6. Кандидатът информира уведомения орган, че разполага с техническа документация относно сертификат на ЕО за изпитване на тип за всички модификации на одобрения уред, които трябва да получат допълнително разрешение, ако промените могат да окажат влияние върху спазването на съществените изисквания или условията, при които ще се използва продукта. Допълнителното разрешение се дава под формата на допълнение към сертификат на ЕО за изпитване на тип.
7. Всеки орган трябва да предаде на останалите органи информацията, свързана със сертификатите на ЕО за изпитване на тип и издадените или отнетите допълнения към тях.
8. Останалите органи могат да получават копия от сертификатите на ЕО за изпитване на тип и/или техните допълнения.
9. Производителят или упълномощен негов представител, установен в Общността, трябва да съхранява с техническата документация и копия от сертификатите на ЕО за изпитване на тип и техните допълнения за период най-малко 10 години след датата на производство на дадения продукт.

Ако нито производителят, нито упълномощен негов представител не е установен в Общността, лицето, което пуска продукта на пазара на Общността е задължено да съхранява техническата информация.

2. МОДУЛ В: Съответствие на тип

1. Този модул съдържа описание на онази част от процедурата, при която производителят или упълномощен негов представител, установен в ЕО, гарантира и декларира, че съответните взривни вещества отговарят на типа, описан в сертификата на ЕО за изпитване на тип и на съответните изисквания на настоящата директива. Производителят трябва да постави знак ЕО върху всяко взривно вещество и да изготви писмена декларация за съответствие.
2. Производителят трябва да вземе всички необходими мерки за да гарантира, че производственият процес осигурява съответствие на продукцията с типа, описан в сертификата на ЕО за изпитване на тип, съгласно съществения изисквания за сигурност на настоящата директивата.
3. Производителят или упълномощен негов представител, трябва да съхранява копие от декларацията за съответствие най-малко 10 години след датата на производство на дадения продукт.

Ако нито производителят нито упълномощен негов представител не е установен в Общността, лицето, което пласира продукта на пазара в ЕО има задължението да съхранява наличната техническа документация.

4. Уведомен орган, избран от производителя, трябва периодично да извършва или да е извършил изпитвания на продукцията. Проучва се подходяща мостра от крайния продукт, взета на място от уведомления орган и се провеждат изпитвания съгласно описанието в приложимия стандарт/и/ съгласно член 4 или еквивалентни тестове, за да се установи, дали продуктът отговаря на изискванията на съответната директива. Ако една или повече мостри от изследваните продукти не отговарят, органът трябва да вземе съответните мерки.

Уведоменият орган носи отговорност по време на производството производителят да поставя идентификационния символ на този орган.

3. МОДУЛ Г: Качествен контрол на продукцията.

1. В този модул е описана процедурата, според която производителят, който е изпълнил задълженията си по точка 2 гарантира и декларира, че въпросните взривни вещества отговарят по тип, съгласно описанието в сертификата на ЕО за изследване на тип и отговарят на изискванията на настоящата директива. Производителят поставя маркировката ЕО на всяко взривно вещество и изготвя писмена декларация за съответствие. Маркировката ЕО се придружава от идентификационен символ на избраното ведомство, което отговаря за проверките, посочени в член 4.

2. Производителят трябва да работи съгласно одобрена система за качество на продукцията, да проведе инспекция на крайния продукт и изпитвания съгласно точка 3. Той подлежи на проверки по точка 4.

3. *Система за качество*

3.1. Производителят подава заявление пред уведомен орган по негов избор за оценка на неговата система за качество на съответното взривно вещество.

Заявлението трябва да съдържа:

- актуална информация за категорията взривни вещества;
- документацията за системата за качество;
- техническата документация за одобрения тип и копие от сертификата на ЕО за изследване на тип.

3.2. Системата за качество трябва да гарантира съответствието на взривното вещество с типа, описан в сертификата на ЕО за изследване на тип и съответствие с прилаганата за тях директива.

Всички елементи, изисквания и разпоредби, прилагани от производителя, трябва да бъдат документираны систематично и подредени във вид на писмена политика, процедури и инструкции. Документите за системата за качество трябва да дават възможност за постоянно интерпретиране на програмите, плановете и инструкциите и архивите за качеството.

По-специално трябва да съдържа актуално описание на:

- целите за качество и организационната структура, отговорности и правомощия на ръководството по отношение на качеството на взривните вещества;
- методи на производство, качествен контрол и гаранции за качеството, процеси и системни действия, които ще бъдат използвани;
- изпитванията и тестовете, които ще бъдат проведени преди, по време на производството и след него, и на какви интервали ще се провеждат;
- актовете за качество, например актове за инспекция и данни от тестове, свидетелства за квалификация на работещия персонал, и.т.н.;

- средства за надзор на постиженията на необходимото качество на взривното вещество и ефективната експлоатация на системата за качество.

- 3.3. Уведоменият орган следва да направи оценка на системата за качество и да определи дали отговаря на изискванията посочени в 3.2. Трябва да предполага съответствие с тези изисквания по отношение на системите за качество, които прилагат съответния хармонизиран стандарт. В екипа от одитори трябва да има поне един специалист по оценка на съответната технология за производство. Процедурата по оценяване включва посещение на производствената площадка за инспекция.

Производителят бива уведомен за решението. Съобщението трябва да съдържа заключенията от проучването и надлежно обосновано решение по оценката.

- 3.4. Производителят трябва да поеме ангажимент за изпълнение на задълженията произтичащи от одобрената система за качество и да го поддържа актуално и ефективно.

Производителят или упълномощен негов представител трябва да държи в течение органа, който е одобрил системата за качество, по отношение на предлаганата промяна на системата за качество.

Уведоменият орган трябва да направи оценка на предложените промени и да реши дали променената система за качество ще отговаря на изискванията, посочени в 3.2. и дали се изисква повторна оценка.

Органът уведомява производителя за решението си. Съобщението трябва да съдържа заключенията от проучването и обосновано решение за оценката.

4. Надзор под отговорността на уведомления орган.

- 4.1. Целта на надзора е да се гарантира, че производителят изпълнява задълженията си, произтичащи от одобрената система за качество.

- 4.2. Производителят трябва да осигури достъп на органа за инспекция до производствените помещения, лабораториите, складовете и да предостави цялата необходима информация, и по-специално:

- документи за системата за качество;
- техническа документация
- документи за качество, например доклади от инспекция и данни от тестове, от калибрация, свидетелства за квалификация на персонала, и.т.н.

- 4.3. Уведоменият орган трябва периодично да извършва одиторски проверки, за да гарантира, че производителят поддържа и прилага системата за качество и да предостави на производителя доклад от одиторска проверка.
- 4.4. Освен това уведоменият орган може да провежда неочаквани посещения на производителя. По време на тези посещения уведоменият орган може да провежда тестове, за да се увери, че системата за качество функционира правилно; ако е необходимо, уведоменият орган трябва да предостави на производителя доклад от посещението, или доклад от тестовете, ако са проведени тестове.
5. Производителят трябва да държи на разположение на местните власти най-малко 10 години след датата на производство:
 - документите посочени във второто тире на 3.1.
 - промените, посочени във втория параграф на 3.4.
 - решенията и докладите на уведомления орган, посочени в последния параграф на 3.4, 4.3 и 4.4.
6. Всеки уведомен орган трябва да предостави на останалите актуалната информация за издадените и оттеглените одобрения за системата за качество.

4. МОДУЛ Д: Качествен контрол на продукцията

1. В този модул е описана процедурата, според която производителят, който отговаря на изискванията на точка 2 гарантира и декларира, че въпросните взривни вещества отговарят по тип, съгласно описанието в сертификата на ЕО за изследване по тип и отговарят на изискванията на настоящата директива. Производителят поставя маркировката ЕО върху всяко взривно вещество и изготвя писмена декларация за съответствие. Маркировката ЕО се придружава от идентификационен символ на уведомления орган, който отговаря за проверките, посочени в член 4.
2. Производителят трябва да работи съгласно одобрена система за качество на продукцията, да проведе инспекция на крайния продукт и изпитвания съгласно точка 3. Той трябва да подлежи на проверки съгласно точка 4.
3. *Система за качество*
 - 3.1. Производителят подава заявление пред определен от него уведомен орган за оценка на неговата система за качество на съответния взривно вещество.

Заявлението трябва да съдържа:

- актуална информация за категорията взривни вещества;
- документацията за системата за качество

техническата документация за одобрения тип и копие от сертификата на ЕО за изследване по тип

3.2. Със системата за качество се проучва всяко взривно вещество и се провеждат съответните тестове, съгласно описанието в член 4 или еквивалентни тестове, за да се удостовери съответствието със необходимите изисквания на директивата. Всички елементи, изисквания и разпоредби, прилагани от производителя трябва да бъдат документирани систематично и подредено във вид на писмена политика, процедури и инструкции. Документацията за системата за качество трябва да дава възможност за постоянно интерпретиране на програмите, плановете и инструкциите и архивите за качеството.

По-специално трябва да съдържа актуално описание на:

- целите за качество и организационната структура, отговорности и правомощия на ръководството по отношение на качеството на взривните вещества;
- изпитванията и тестовете, които ще бъдат проведени с произведената продукция;
- средства за контрол на ефективното действие на системата за качество;
- актовете за качество, например актове за инспекция и данни от тестове, свидетелства за квалификация на работещия персонал, и т.н.

3.3. Уведоменият орган следва да направи оценка на системата за качество и да определи дали отговаря на изискванията посочени в 3.2. Трябва да предполага съответствие с тези изисквания по отношение на системите за качество, които прилагат съответния хармонизиран стандарт. В екипа от одитори трябва да има поне един специалност по оценка на съответната технология за производство. Процедурата по оценяване включва посещение на производствената площадка за инспекция.

Производителят трябва да бъде уведомен за решението. Съобщението трябва да съдържа заключенията от проучването и надлежно обосновано решение по оценката.

3.4. Производителят трябва да поеме ангажимент за изпълнение на задълженията, произтичащи от одобрената система за качество и да я поддържа правилно и ефективно.

Производителят или упълномощен негов представител трябва да държи в течение уведомленият орган, което е одобрил системата за качество и предлаганата промяна на системата за качество.

Уведомленият орган трябва да направи оценка на предложените промени и да реши дали променената система за качество ще отговаря на изискванията, посочени в 3.2. и дали се изисква повторна оценка.

Уведомленият орган трябва да уведоми производителя за решението си. Съобщението трябва да съдържа заключенията от проучването и обосновано решение за оценката.

4.1 . Целта на надзора е да се гарантира, че производителят изпълнява задълженията си, произтичащи от одобрената система за качество.

4.2 . Производителят трябва да осигури достъп на уведомленият орган за инспекция до производствените помещения, лабораториите, складовете и да предостави цялата необходима информация, и по-специално:

- документи за системата за качество;
- техническа документация;
- документи за качество, например доклади от инспекция и данни от тестове, от калибрация, свидетелства за квалификация на персонала, и.т.н.

4.3. Уведомленият орган трябва периодично да извършва одиторски проверки, за да гарантира, че производителят поддържа и прилага системата за качество и да предостави на производителя доклад от одиторска проверка.

4.4. Освен това уведомленият орган може да провежда неочаквани посещения на производителя. По време на тези посещения уведомленият орган може да провежда тестове за да се увери, че системата за качество функционира правилно; ако е необходимо, уведомленият орган трябва да предостави на производителя доклад от посещението, или доклад от тестовете, ако са проведени тестове.

5. Производителят трябва да държи на разположение на местните власти най-малко 10 години след датата на производство:

- документа посочен във второто тире на 3.1.
- промените, посочени във втория параграф на 3.4.
- решенията и отчетите на уведомленият орган, посочени в последния параграф на 3.4, 4.3 и 4.4.

6. Всеки орган трябва да предостави на останалите унедомени органи актуалната информация за издадените и оттеглените разрешения за системата за качество.

5. МОДУЛ Е: Проверка на продукт

1. В настоящия модул е описана процедура, с която производителят или упълномощен от него представител, регистриран в рамките на ЕО проверява и атестира, че взривното вещество издадено с посочения в разпоредба 3 сертификат отговаря на отговаря по тип на описания в сертификата на ЕО и на съответните изисквания на директивата.
2. Производителят следва да вземе необходимите мерки за да може производственият процес да гарантира, че продуктът отговаря по тип на описания в сертификата на ЕО и на изискванията на директивата, които се отнасят за него. Производителят трябва да постави на взривното вещество маркировка ЕО и да изготви декларация за съответствие.
3. Уведоменият орган трябва да изследва взривното вещество и да проведе необходимите тестове, както е посочено в стандартите съгласно член 4, или еквивалентни тестове, за да гарантира съответствието му с изискванията по директивата.

Производителят или упълномощен негов представител трябва да съхранява копие от декларацията за съответствие най-малко 10 години след производството на последния взривно вещество.

5. Проверка чрез изпитване и тестове на всяко взривно вещество

- 5.1. Всяко взривно вещество се проучва поотделно. Трябва да се проведат необходимите тестове съгласно член 4 или еквивалентни тестове, за да се установи дали отговаря по тип на изискванията на директивата.
- 5.2. Уведоменият орган поставя на одобреното взривно вещество идентификационен символ и изготвя сертификат за съответствие съгласно проведените тестове.
- 5.3. Производителят или упълномощен негов представител трябва да гарантира, че може да предоставя сертификати за съответствие на уведомления орган при поискване.

6. МОДУЛ Ж: Единична проверка

1. В настоящия модул е описана процедура, с която производителят или упълномощен от него представител, регистриран в рамките на ЕО проверява и атестира, че взривното вещество, издадено с посочения в точка 2 сертификат, отговаря на съответните изисквания на директивата. Производителят трябва да постави на взривно вещество маркировка ЕО и да изготви декларация за съответствие.

2. Уведоменият орган следва да изследва взривно вещество и да проведе необходимите тестове, както е посочено в стандартите съгласно член 4, или еквивалентни тестове, за да гарантира съответствието му с изискванията по директивата.

Уведоменият орган трябва да постави на одобрения взривно вещество идентификационен символ и да изготви сертификат за съответствие съгласно проведените тестове.

3. Техническата документация трябва да осигури оценка за съответствие с изискванията на директивата и разбиране на проекта, производството и експлоатацията на взривно вещество.

Документите трябва да съдържат следната информация, необходима за оценката:

- общо описание на съответния тип
- принципен проект и производствени чертежи и схеми на компонентите, монтажни възли, вериги, и.т.н.
- необходимите описания и обосновки за посочените чертежи и схеми и системата на действие или защитната система на взривното вещество
- списък на стандартите, посочени в член 4, прилагани изцяло или частично, и описания на прилаганите решения за изпълнение на съществените изисквания на директивата, ако не са изпълнени стандартите, посочени в член 4.
- резултати от направените проектни изчисления, проведените проучвания, и.т.н.
- отчети и тестовите

ПРИЛОЖЕНИЕ III

МИНИМАЛНИ КРИТЕРИИ, КОИТО ТРЯБВА ДА БЪДАТ ВЗЕТИ ПРЕДВИД ОТ ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ ЗА УВЕДОМЯВАНЕ НА ОРГАНИТЕ

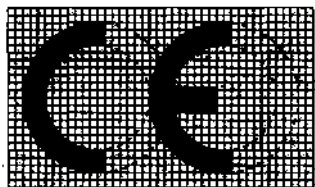
1. Уведоменият орган, неговият директор или екип, който отговаря за провеждане на тестовете за удостоверяване не трябва да бъдат проектант, производител, доставчик или конструктор на взривните вещества, които те инспектират, нито упълномощен представител на някоя от тези страни. Те не трябва да участват нито пряко, нито чрез упълномощени представители в проектиране, изграждане, маркетинг или поддръжка на такива взривни вещества. Това не изключва възможността за обмен на техническа информация между производителя и уведомления орган.
2. Уведоменият орган и служителите в него ще проведат тестове за проверка с най-висока степен на професионална почтеност и техническа компетентност и трябва да не се поддават на натиск и подбуждане, особено финансови, които биха повлияли на техните решения или резултатите от инспекцията, и по-специално от лица или групи лица, които са заинтересовани от резултатите от проверката.
3. Уведоменият орган разполага с необходимия персонал и притежава необходимите мощности, за да може да изпълнява правилно административните и техническите задачи, свързани с проверката; също така ще има достъп до необходимото оборудване за специална проверка.
4. Персоналът, който отговаря за инспекцията, трябва да има:
 - висока техническа и професионална квалификация;
 - да бъде достатъчно добре запознат с изискванията за тестовете, които провежда и достатъчно опит за провеждане на такива тестове;
 - способността да изготвя сертификатите, отчетите и докладите, необходими за легализиране на проведените тестове.
5. Безпристрастността на инспекторите трябва да бъде гарантирана. Заплащането им няма да зависи от броя на проведените тестове, нито от резултатите от тестовете.
6. Уведоменият орган сключва застраховка гражданска отговорност, освен ако отговорността не се поема от държавата съгласно националното законодателство, или държавата-членка не отговаря пряко за тестовете.

7. Персоналът на уведомления орган трябва да бъде задължен да спазва професионалната тайна за цялата информация, получена по време на изпълнение на задачите (освен *vis-a-vis*), компетентните административни органи на страната, в която се провеждат) по настоящата директива или някоя разпоредба на националното законодателство във връзка с това.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

МАРКИРОВКА ЗА СЪОТВЕТСТВИЕ

Маркировката за съответствие се състои от инициалите “ЕО”, като има следния вид:

Ако маркировката е намалена или увеличена, съотношенията, дадени в горната градуирана фигура следва да се спазват.

